

Sezení druhé a třetí: dobrodružství v městečku Kříží kámen

Dorazili jsme do městečka Kříží kámen. Je ráno. Zastavili jsme se před jižní bránu a vidíme dva strážné. Pouští celou karavanu dovnitř. Ve městě jsou vytesané domy do skály. Několik menších masivních domů, několik obrovských. Ve městě jsou převážně gnomové a trpaslíci, potkáváme samé horníky. Vypadá to jako těžební město, těžební kolonie. Ke karavaně přijíždí Bergfrin. „Přátelé, jsem rád, že jste to zvládli. Máte kuráž. Něco s vámi projednám. Ale nejdřív jedna otázka: máte raději trpasličí nebo gnomí společnost?“ Volíme si trpasličí. Ubytují nás v Hundelově domu.

V Hundelově domě sedí několik trpaslíků a jeden gnom. Na stěnách jsou trpasličí runy, různé zbroje, zbraně, hlavně kladiva. Nad barem na stěně visí jedno zvlášť obrovské kladivo. Dále tu jsou lebky, něco jakoby kus lebky obra. Kožešina. Často se objevuje symbol džbánů piva.

Hodili jsme bagáž na pokoj. Grigor šel popíjet na pokoj. Kalem si promluvil s hospodským. Nad barem visí Hundelovo kladivo se symbolem půllitru. **Hundel** založil kolonii a byl to bijec.



Na oběd jsme šli dolů za Bergfrinem. Do salóňku. Bergfrin se s námi chce podělit o informace. **Cílem cesty je Regheadský ledovec**, nejsevernější oblast. Cílem je těžba zeleného plamene. Z torny vyhrabal krabičku a položil ji na stůl. Vyndal z něj flakón se zelenou tekutinou. „Hoří to zeleným plamenem. Hoří za všech podmínek, v dešti, vždy. Hoří dlouho, déle než všechny známé alchymistické srandy. Dá se použít i jako zbraň. Udělá z nás bohaté bastardy.

Někdo to ale chtěl ukradnout pro sebe. Proto musíme mlčet a neříkat o tom nic. Moc lidí o tom neví, je to nová věc. Musíme to střežit, aby nám to nikdo nevyfouknul. Spoléhám na vás, dá se vám věřit. Počkáme tu 3 dny, já tu zatím s místními něco projednám. Je tady jeden gnomský vynálezce, se kterým mám večer jednání. Vy musíte zapracovat na dobrém jménu Společnosti. Pokud bude s čím ve městě pomoci, udělejte to. Můžete zkusit gildu Lovců nestvůr. Tam byste si mohli užít. Najdete je v Longhouse. Pak vyrazíme na Planinu Ledového větru a budeme pokračovat dál na Caer Dinvald, ze kterého se dostaneme na poslední cestu k ledovci“.

Vydali jsme se k domu Lovců nestvůr. Je tam rytina zkříženého luku a sekery. Vstoupili jsme dovnitř. Na zemi koberec, u stěny věšáky s kabáty. Jdeme dál, vstoupili jsme do přijímací haly. V křesle sedí postarší chlapík. Má jen jedno oko. Přivítal nás. Grigor se ptá na práci a jeho jméno. Je to **Varin jednooký**. „Koukněte na tabuli, jsou tam nabídky“. Rozhodli jsme se jít za nabídkou ve které se píše, že za západní bránou se ozývá kvílení a možná je tam nestvůra. Vyrazili jsme k západní bráně. U brány je gnomská stráž. Je to nepříjemný chlapík, příjemný jako osina v zadku. Rogar ho ale přesvědčil, aby nám řekl, kde bydlí muž, který by mohl vědět, co se děje. Dorazili jsme k baráku, menší domek, zabeďněný, z komínu jde kouř. Zabouchali jsme a vylezl ospalý trpaslík. Ptáme se ho, jestli ví, co je to kvílení. Prý to slyšel, znělo to jako meluzína, ale silnější, jako by někoho na nože brali.

Šli jsme k důlní bráně. Narazili jsme na stopy Jetiho. Stopy vedly k ruinám. Začíná se stmívat. Vlezli jsme dovnitř a pátrali po bestii. Po chvíli pátrání jsme uslyšeli chrápání. Přiblížili jsme se na pokraj jedné rozvaliny. Kalem se pomodlil k Tempovi a požehnal svým spolubojovníkům. Žel, probudil tím chrápající bestii. Z ruin se vyvalil hnusný chlupatý Jeti. Grigor na něj zuřivě zaútočil kůsou, Rogar střelil kuší. Boj to byl tuhý. Kalem skončil zmlácený a roztrhaný, ale to už Jeti schytl pěknou dávku Grigorových šipek a pár bodanců a seků od Rogara. Za Jetim jsme si všimli gnomské dívky, kterou Jeti patrně věznil v ledovém vězení. Jeti, zraněn nápořem tří válečníků, se jal obrátit na útěk a gnomskou dívku vzít s sebou. Popadl ji, odrazil se a skočil. V tom ho tvrdě zasáhla Rogarovo zbraň, protála jej a poslala na zmrzlou zem. Dostali jsme ho.

Po boji jsme se vydýchali, každý si musel ošetřit rány. Rozhodli jsme se, že v ruinách přečkáme noc, protože venku zuřila vánice. Grigor s Rogarem se namastili tulením sádlem. Pak začali mastit gnomku. Mezi Rogarem a gnomkou se začíná vytvářet jakési pouto.

Během noci nás překvapila šavlozubá šelma. Rogar ji zastrašil. Zbytek noci byl klidný. Ráno jsme vyrazili zpět do městečka Kříží kámen s hlavou Jetiho a gnomkou. Představila se nám jako **Izola Silnonožka**. Jsme unavení, ale pod vousy mrmláme své drsné vtipy. Izolo, jaktože máš takové jméno? Protože mám stehno jako koňská kráva.

Dorazili jsme zpět do gildy. Rogar sebevědomě vkráčel do místnosti, třímaje hlavu Jetiho, Strhnul inzerát s nabídkou práce, prásknul hlavou o stůl a drsně prohlásil: „splněno“. Chlapík z gildy uznale pokyvuje a dal nám příplatek 5 zl. Rogar se zeptal na další práci, na problém s ještěry v dole. Prý nám více řekne předák u důlní brány. Rogar láká Silnonožku, prý máme společnou cestu.

Před odchodem nás ale zastavil **Hill Trolobijec**, starý trpaslík v kabátu s velikou sekerou. Chce se s námi probrat nějakou nabídku. Jdeme s ním do hostince. Prý je na stopě vrahovy. Nějaký člověk zabil lidského stavitele lodí, půlčička stopaře a trpaslíka sklenáře. Oběti měli společné to, že měly v srdci vbodnutou ledovou dýku. Vrah by měl být na severu. Má podezřelého. Je to **Šepek Kalthron**, vede **obchodní společnost Trog**, kterou vede trpaslice **Troga Ledokrevná**. Kalthron jí podle všeho dělá ochranku. Všechny oběti pocházejí z měst, kde se dělají oběti Ledové paně. Z Targosu, Breinschanderu atd., tam všude se dělají tyto oběti. Hill si myslí, že tito lidé se vymanili z losování a on se bere jako vykonavatel bohyně Aurin, jako vykonavatel spravedlnosti. Dále je podivné, že Šepek Kalthron chodí ven v mrazech spoře oblečen. Je v tom asi nějaká magie. Zaplatí nám 100 zl., jestli přivedeme nebo usvědčíme nebo popravíme Kalhrona. Domluvili jsme se, že pokud to půjde, pomůžeme. Ale nezavázali jsme se. Hill půjde za Bergfrinem domluvit se, jestli se může připojit ke karavaně.

Přišla za námi Izola Silnonožka a jako poděkování za záchranu nám dala **dva lektvary** a měšec s penězi. Peníze jsme si nevzali.



Pak nás zastavil Bergfrin. Mluvil o **Tvipovi**. Je to místní vynálezce. Ve skladišti mizí zásoby. Jsou tam zásoby města, hlavně jídlo. Tvip nás požádal, jestli nemůžeme pomoci. Zásoby mizí přes noc, víc nevíme. Bojí se, že v tom má prsty nějaký živel. Rozhodli jsme se napřed jít za Izolou. Zná místní poměry, třeba bude něco vědět. Nevěděla nic. Dělal oči na Rogara.

Rozhodli jsme se konat a nastražit léčku. Snad se nám povede načapat zloděje při činu. Jdeme do fortu. Pustili nás dovnitř. Vevnitř je spousta nářadí a strojů a je tam Tvip. Tvip vypráví, že se ve skladišti ztrácí zásoby. Nechal nás tam konat naši práci. Grigor našel tajný vchod v sudu. Šli jsme dovnitř a dostali jsme se do podzemní šachty. Narazili jsme na skupinu ještěřích zrůd. Nebojovali s námi a zdrhali, ale vypustili proti nám obřího sováka.



Zapálili jsme ho, ale měl strašlivou sílu. Chytil Rogara a příšerně ho posekal. Kalem na Rogara seslal štít, takže vydržel více ran, ale Kalem už potvoru více nedokázal zasáhnout. Grigor se trefil každou šipkou a udělal z něj jehelníček. Rogar mu také zasadil několik tvrdých ran sekerou, a nakonec i Kalem se nakonec trefil, když sováka napral zezadu palcátem do rozkroku.

Z místnosti se sovákem jsme se dostali přes mříže, které silou vyvrátil Rogar. Dorazili jsme do místnosti plné hub. Uprostřed byl velký houbák.

Začal vypouštět spóry. Zdrháme od něj co nejdál to jde. Běžíme úzkou chodbou. Ukázalo se, že

jste se dostali do pasti, proti nám se postavilo 8 koboldů. Svedli jsme s nimi tvrdý boj a všechny jsme tam rozsekali. Utržili jsme však několik ran. Kalem a Rogar krvácí. Pár minut jsme se vydýchali, podívali jsme se na sebe a bylo jasné, že jdeme dál. Koboldi padli, přestože jich byla jasná přesila, tenhle úkol dokončíme.

Dostali jsme se do další místnosti, ve které jsme našli nějaké **písemnosti s pečetí draka**. Vzal si je Grigor. Grigor také našel další drobnosti v hodnotě 10 zl. Pátráme dál. Z místnosti vedou další chodby. Mnohé z nich se dále větví. Po čase nalézáme důlní místnost. Je tam postava v kápi. Divně se kroutí, něco je na ní divné. Grigor zařval: „hej, to jsou dva koboldi na sobě!“ a začal střílet z kuše. Postava se rozpadla a ukázalo se, že to byli tři koboldi. Zmasakrovali jsme je.



Postupovali jsme dále chodbou. Zahlédli jsme utíkajícího kobolda. Rogar po něm mrštil pochodeň a zasáhl ho do zad. Objevila se však další léčka. Doběhli jsme na pokraj místnosti s dvacítkou dalších koboldů, včetně jejich kápa. A ne, že by byli překvapeni, oni na nás čekali a vrhli se do protiútoků. Grigor vystřelil a poslal jednoho k zemi. Rogar a Kalem každý tvrdou ranou zabili po jednom nepříteli. Bylo jich však moc. Rogara těžce zasáhli do nohy a začal mohutně krváčet. Grigor přezbrojil na chladné tesáky a jal se párat nejbližšího kobolda. Kalem vyhodnotil situaci tak, že bude nejlepší zabít kápa a zkusil se k němu prosekat. Už mu však nezbývalo mnoho sil a paladinův útok se zastavil. „Tempe, ty neřáde!“ procedil mezi zuby Bezvěrec. V té chvíli Grigor zezadu řve: „ústup! Stáhněte se, podtrhneme vzpěry a zavalíme je.“ Bylo však pozdě. Kalem Grigorova slova nevnímal a zuřivě dorážel proti nejbližším

nepřátelům. Ani Rogar neustoupil. Navalil se na dva koboldy ve snaze zahnat je na ústup. Místo toho však schytl další rány. Kalem se pokusil o poslední výpad, ale nejbližší kobold jej hravě odrazil, cosi drze zaskřehotal a vrátil úder. „Kurva chlapy, ústup!“ zařval Grigor z plných plic. To už ke Kalemovi dolehlo a pokusil se vymanit ze sevření. Nejbližší kobold ho seknul po noze, druhý ho majznul něčím tupým a v rameni mu přistála šipka. Odpotácel se na pokraji sil. Grigor ho zezadu popadl a táhl jej pryč. Napůl omráčený Kalem přes rudý závoj viděl poslední zoufalou obranu Kopí severu. Do poslední chvíle stál a bojoval, i když z něj crčela krev, z hrudi a ramene mu trčeli šipky a levá paže mu vysela bezvládně u těla. I tak mával sekerou a řval na své nepřítel, až se mu úst tvořila rudá pěna. Poslední šipka jej zasáhla do krku a poslala jej k zemi. Pak se přes něj doslova převalila vlna koboldů s tesáky a palcáty a bušila do bezvládného těla hrdého válečníka. „Nee!“ řval kolísavým hlasem Kalem, táhnutý Grigorem pryč. Grigor byl však neoblomný. „Vrátíme se pro něj“ hlesl a vši silou mrštil cepínem proti ztrouchnivělému trámu, který tunel podpíral. Trefil přesně. Strop v místě zásahu povolil a tunel se zasypal. Proti Grigorovi a Kalemovi se vyvalila oblaka prachu.

